

Pátek

LIDOVÉ NOVINY

23. prosince 2015 - č. 52 - samostatně neprodejné

+TV

VELKÝ TELEVIZNÍ PROGRAM

od 23. 12. až do 7. 1.

5 VÁNOČNÍCH ROZHovorů

Režisér Popelky **VÁCLAV VORLÍČEK**, pohádková princezna **EVA JOSEFÍKOVÁ**,

sochař **OTMAR OLIVA**, lékařka **KATEŘINA CAJTHAMLOVÁ**

a výtvarník **PETR VÁCLAVEK**, který pro Pátek vytvořil dubánkový betlém.

DUBÁNČI

Jsou vyrobení z žaludů, plodů dubu – odtud jejich hravé jméno. **PETR VÁCLAVEK** z nich pro Pátek LN vytvořil vánoční betlém na titulní stranu a své dubové hrdiny nechává jezdit na motorce nebo hrát fotbal.

Text:

Lucie Zídková

Foto:

Michal Sváček

Postavičky ze žaludů, dubových větvíček, listů a dalšího přírodního materiálu jsou originální nápad pražského grafika a softwarového inženýra Petra Václavka původem z Jeseníků. Vyrábí je už tři roky, ale do světa je vypustil až letos v říjnu, kdy jeho dubánci dostali vlastní webovou stránku Dubanci.cz. Téměř okamžitě se stali hitem internetu. Na Facebooku jejich stránku sleduje 1300 lidí a o kalendář s postavičkami mají zájem i v Polsku. V tištěné podobě se světu poprvé představují nyní v Pátku LN.

Jak jste přišel na nápad vyrábět dubánky?

Asi před šesti lety jsme koupili dům v Klánovicích, nedaleko domu byl les a já jsem s nejstarším synem Františkem, kterému byly tehdy tři roky, začal sbírat kaštany a dělat z nich taková ta klasická zvířátka spojená s špejlem. Napřesrok ale nějak nebyly kaštany, tak jsem použil žaludy, vzal si k tomu tavnou pistoli a zjistil, že se s nimi dají dělat daleko zajímavější věci. Každý rok jsem dělal složitější a složitější postavičky, loni jsem je začal fotit... No a asi před třemi měsíci mi dubánci tak nějak sami utekli do světa. To bylo poté, co jsem na web dal dubánka sedícího na záchodě a čtoucího noviny. Na Facebooku mají dubánci skoro 1300 fanoušků, a lidi už mi dokonce posílají i obrázky vlastních dubánků, které zkoušejí tvořit.

BETLÉM PRO PÁTEK LN

Kromě rozhovoru jsme Petra Václavka požádali, aby exkluzivně pro magazín vytvořil vánoční betlém, jehož fotografie zdobí titulní stranu tohoto vydání.

Čekal jste takový úspěch?

Mě to strašně překvapilo. Pro mě to bylo jen takové odreagování se po práci, odjakživa jsem rád pracoval rukama. Chodil jsem na výtvarku do LŠÚ (*někdejší lidové školy umění*), ale daleko víc mě bavilo pracovat doma v dílně. To bylo moje království. Měli jsme tam podomácku vyrobený soustruh – motor z pračky, sklíčidlo z vrtačky – a na něm jsem vyrobil betlém s asi sto postavičkami, pracoval jsem na tom několik let. Byla tam i hospoda s karbaníky a vinný sklípek. Dělal jsem makety lodí, pistolí... Pořád jsem něco kutil.

Jak dlouho už mají dubánci vlastní web?

Teprve asi tři měsíce. Doménu koupil jeden můj kamarád ajták a věnoval mi ji jako dárek.

Kdo jim vymyslel to jméno – dubánci?

To už vlastně nevím. Možná právě tenhle kamarád, když jsem mu je loni ukazoval. Dubánci ho nadchli tak, že k nim chce napsat příběhy a jednou to třeba vydáme jako knížku. Ale mezitím se mu taky narodilo dítě, takže je to zatím jen ve stadiu plánu.

Už máte vymyšlené nějaké příběhy?

No, bylo by to prostě o dubáncích: jak si žijou v lese, jaké mají nepřátele, jak vychovávají děti. A střídalo by se to se známými pohádkami upravenými do dubáncí podoby.

PETR VÁCLAVEK (38)

Pochází z Jeseníků a vystudoval datové a softwarové inženýrství na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy. Léta pracoval ve velkých pražských firmách ve svém oboru. Pak se ale stal otcem tří dětí a dnes ho nejvíc baví dubánci. Malé dubové postavičky, které slepuje spolu se svými dětmi a dobývá s nimi český internet.

Kolik dubáneků teď máte?

Asi čtyřicet, ale ono je to těžko říct, občas se nějaký rozpadne, tak ho zrecykluju a udělám z něj nového. Každý mrtvý dubánek dostane novou šanci.

Co na ně říká manželka?

No... Ale jo, líbí se jí, jasně. Uvidíme, co s nimi bude teď po sezoně, protože na okně zabírají dost místa a vypadá to tam jako po výbuchu.

Kde na dubánkování berete čas?

Já jsem na volné noze, žívím se tím, že kreslím ilustrace – jednoduché grafiky, nálepky, štítky, přání nebo infografiky – a prodávám je v zahraničních fotobankách, takže mám celkem svobodný režim. Navíc jsem poloviční otec na rodičovské – nebo skoro poloviční: tři dny v týdnu pracuju a dva dny se starám o dcerku. Takže času je celkem dost.

Co k jejich výrobě potřebujete? Máte speciální dubánkovskou dílnu?

Kdepak. Na to potřebujete jen nůž a prkýnko na krájení nožiček, tavnou pistoli a nějaké noviny, abyste si nezničili stůl. Když dělám něco složitějšího, třeba fotbalistu ve výskoku, tak si vedle sebe dám počítač s fotkou fotbalisty. A samozřejmě je potřeba mít dostatek materiálu, ten pro mě sbírají všechny tři děti. Máme toho dvě krabice. Dělán je na kuchyňském stole, taky dubovém. U nás je všechno z dubu. (*směje se*)

Pomáhají vám děti?

Jasně. Nejstarší syn už dokonce dělá i vlastní dubánky. Ne postavičky, ale spíš stroje, radary nebo takzvané ovátory z kresleného seriálu Phineas a Ferb. Pak se mu taky líbí dubánčí komiks, který jsem teď začal dávat na web, takže si kreslí komiks vlastní.

Jak dlouho trvá výroba jednoho dubánka?

To je hned, třeba za půl hodiny. Samozřejmě jsou i výjimky, například drak, kterému jsem lepil šupiny z šišek, to trvalo asi dvě hodiny. Spíš je náročné najít si čas na focení. To je ta nejtěžší část. Večer není světlo, a když jsem doma přes den, je se mnou roční dcerka – a s tou to opravdu nejde dělat. Hodinu vymyslím, jak to nafoťím, pak si hledám na internetu vhodné pozadí, fotím a následují úpravy ve Photoshopu. Dohromady určitě několik hodin.

A jak dlouho tak křehká věc v domácnosti s dětmi vydrží?

Je pravda, že křehcí jsou. Sami o sobě by i vydrželi, ale jak si je občas některé dítě vezme do ruky, upadne hlava, ruka... to jde rychle. Ale třeba cyklista je už asi rok postavený na digestoři. Tam mu to svědčí. Největším nepřítelem

Cyklista, válečník v bitvě u Waterloo, piják kávy či potápěč. Petr Václavěk dubánkům dopřává neobvyklá dobrodružství, ale také ryze pozemské činnosti jako pobyt na WC.

dubánků jsou tedy děti a pak vlhko. Jednou jsem je zapomněl na terase a do rána byli kompletně rozpadlí, lepidlo přestalo držet. Výhoda ale je, že je můžete recyklovat.

Mají dubánci nějaký komerční potenciál?

Dost těžko, ale o to mi ani nejde, živí mě něco jiného. Jen jsem teď udělal dubánčí kalendář, který prodávám na různých akcích spojených s designem a na jejich webu, a plánujeme udělat tu knížku. Do fotobank jejich obrázky určitě dávat nebudu. Nechtěl bych pak slyšet nějakého svého dubánka, jak říká, „kupte si ten a ten výrobek“.

Je něco, co byste prostřednictvím dubánků naopak chtěl vzkázat světu?
Nekácejte duby.

